

Sajó László

A HATODIK X UTÁN

Rágottszerű tollam tizenkettőst felez,
akármerre nézek, minden csupa ex itt.
Ha elért a hatvan, mennyi még a feles?
Xandrin Alex, kuncogj: ez a saját Brexit.

Hát megint vesztettem. Maradjak csak veszteg.
Én, eltévedt lovas, Gebe nevű lóján
Merre se, hova se. Nem képesetek, cseszd meg.
Senki meg nem fordul *nagy út fordulóján*.

Tarthatom magam magam elé tükörnek:
láss eburafakót, hallj nemodabudát.
Vélt animáim vajh' kik ölében ülnek?
Mástól, nem tőlem várnak *valami csudát?*

Távol a várurak mind. *Minthogyha várnék*
erényövényt nyitná szerelmi sperhakni,
ímmel-ámmal talán egy-kettőt még párnék –
lézengés, vasárnap, testi-lelki hakni.

Várnék, várasszonyok, várdonnák, várdajnák:
csóktatok mindenkit: omlók, romlok, mállok,
s hogy úgy mondjam, dal kél ikszelt költő ajkán:
én csak álllok, álllok, álllok, álllok, álllok.

(A dőlt betűs részek a megadott idézet mellett Jékely Zoltán Az ötödik X után című versének két sorát tartalmazzák.)